

F. t. Realkreditlov

slaget om, at realkreditinstitutter ikke må drive anden virksomhed, jf. § 2, stk. 4 og § 61, stk. 2. Efter sidstnævnte bestemmelse må et realkreditinstitut ikke erhverve bestemmende indflydelse over en erhvervsvirksomhed, der driver anden virksomhed end realkreditvirksomhed og accessorisk virksomhed.

Det vil som vilkår for godkendelsen blive krævet, at instituttet i forbindelse med eventuel grænseoverskridende virksomhed ind i Danmark ikke omgår realkreditlovens bestemmelser. Dette vilkår tilsigter at forhindre, at det oprettede eller erhvervede institut ikke overholder realkreditlovens udlånsbestemmelser ved grænseoverskridende virksomhed. Efter lovforslaget gælder udlånsbestemmelserne og enkelte andre bestemmelser alene for udenlandske institutters grænseoverskridende virksomhed ind i Danmark, hvis de pågældende institutter udsteder realkreditobligationer her i landet. Sker kapitalfremskaffelsen på anden vis, gælder udlånsbestemmelserne ikke for denne virksomhed. Et udenlandsk datterselskab af et dansk realkreditinstitut kan efter lovforslaget fremskaffe sin kapital ved udstedelse af andre værdipapirer end realkreditobligationer. Alligevel bør dette institut ikke tillades at yde lån som grænseoverskridende virksomhed ind i Danmark, da der herved sker en omgåelse af de hensyn, der ligger bag udlånsbestemmelserne.

Forslaget om, at boligministeren skal godkende et realkreditinstituts erhvervelse af bestemmende indflydelse over et kreditinstitut eller oprettelse af et kreditinstitut, skal ses på baggrund af de samme hensyn, som ligger bag den foreslåede bestemmelse om, at fusioner m.v. kun kan ske med boligministerens godkendelse, jf. bemærkningerne til § 66. Det oprettede eller erhvervede institut har samme virksomhedsområde som realkreditinstitutter her i landet, og det kan for uden realkreditobligationer benytte andre værdipapirer som led i kapitalfremskaffelsen.

I forbindelse med vedtagelsen af lov om refinansiering af realkreditlån m.v. i landbrugsejendomme blev der åbnet mulighed for, at realkreditinstitutterne i forbindelse med ydelse af udlandslån kan få godkendt erhvervelse af et kreditinstitut med hjemsted i et andet OECD-land, som 100 pct. ejet dattervirksomhed, der udelukkende driver finansiel virksomhed, jf. § 22, stk. 3, i den gældende realkreditlov. Det er dog en betingelse, at det pågældende kreditinstitut inden for en af boligministeren fastsat frist overgår til udelukkende at drive realkreditvirksomhed. Denne frist er fastsat til 3 år.

Efter lovforslagets stk. 1 er der generelt mulighed for at få godkendt oprettelse eller erhvervelse af bestemmende indflydelse over såvel indenlandske som udenlandske kreditinstitutter (dvs. også institutter

beliggende uden for OECD). De pågældende erhvervede kreditinstitutter skal ligesom efter den gældende praksis afvikle alle engagementer, der ikke er realkreditvirksomhed, inden for en frist på 3 år fra erhvervelsen. Indenlandske kreditinstitutter, der ikke er realkreditinstitutter, forudsættes godkendt til at drive realkreditvirksomhed inden for den anførte frist.

Det foreslås i stk. 2 at give et realkreditinstitut adgang til mod indberetning derom til boligministeren at oprette eller erhverve bestemmende indflydelse over en erhvervsvirksomhed, der udøver funktioner i forbindelse med realkreditvirksomhed eller driver virksomhed, der må anses for accessorisk til instituttets realkreditvirksomhed. Adgangen til at oprette eller erhverve bestemmende indflydelse over sådanne virksomheder er begrænset til sådan virksomhed, som realkreditinstituttet selv ville kunne udøve i medfør af afgrænsningen af realkreditinstitutters virksomhedsområde, jf. lovforslagets § 1, stk. 2 og § 2, stk. 1 og 2.

Adgangen til at oprette eller erhverve bestemmende indflydelse over virksomheder, der udøver tekniske funktioner i forbindelse med realkreditvirksomhed eller accessorisk virksomhed, vil kunne benyttes til at udskille sådanne tekniske funktioner i selvstændige juridiske enheder. Som eksempler på sådan virksomhed kan nævnes edb-virksomhed, vurdering af fast ejendom og administration af egne ejendomme og overtagne panter. En sådan selvstændig juridisk enhed må alene betjene realkreditinstituttet (eller flere institutter, hvis den pågældende virksomhed ejes af flere institutter i fællesskab), dvs. den må ikke drive selvstændig kommerciel virksomhed på grundlag af den pågældende funktion, da dette ligger uden for realkreditinstitutterens virksomhedsområde, medmindre den pågældende funktion må anses for accessorisk til instituttets realkreditvirksomhed. Der henvises i øvrigt til § 2, stk. 3, ifølge hvilken boligministeren kan kræve, at accessorisk virksomhed udskilles i selvstændigt selskab.

Loven gælder i princippet for de i stk. 2 nævnte virksomheder. Nogle af lovens bestemmelser er dog ikke relevante for disse virksomheder. Det kan imidlertid ikke generelt afgøres, hvilke af lovens bestemmelser, der er relevante for disse virksomheder, da dette afhænger af karakteren af den pågældende virksomhed. Derfor foreslås det i stk. 2, at loven gælder med de nødvendige tilpasninger. Som eksempler på relevante bestemmelser kan nævnes de fleste af bestemmelserne om tilsyn, revision og virksomhedsområde.

De danske myndigheder vil ikke kunne stille krav om, at det af et dansk realkreditinstitut ejede uden-